

कञ्चुलिकायां (कांचुली) स्वार्थे क । तत्वायर्थे । “प्रखे-
द्वारिसविशेषविषयमङ्गे कु(ञ्चु)पांसकं क्षतनखक्षतसु-
क्षिपन्ती” भावः । “मनोज्ञकु(ञ्चु)पांसकपीडितस्तना”
रत्ना० [१कर्त्तरि लि० । स्त्रियां ङीप् ।

कुर्व्वत् पुंस्त्री कु-शतृ । १कर्मकारे २भृत्ये लि० विश्वः
कुर्व्वद्रूप पु० कर्त्तुं फलोन्मुखं रूपं यस्य । बौद्धमतसिद्धे
फलजननाय योग्ये धान्यादौ बीजे । स च बौद्धमते
आतशयात्मा सहकारिभिराधीयते इति स्थितम् यथा
“अथ भावादभिज्ञोऽतिशयः सहकारिभिराधीयते इत्यु-
भ्युपगम्यते तर्हि प्राचीनभावोऽनतिशयात्मा निवृत्तः अ-
भ्युपगम्यतिशयात्मा कुर्व्वद्रूपादिपदवेदनीयो जायत इति”
सर्वदर्शनसं० । क्षणिकशब्दे बौद्धशब्दे च विवृतिः ।

कुर्व्वीण लि० क-शानच् । १भृत्ये २कारके च शब्दचि० ।
कुर्व्वीदि पु०अपत्ये ख्यप्रत्ययनिमित्ते पाणिन्युक्ते शब्दगणभेदे

“सच गणः कुरु गर्गरमकुप अजमार रथकार वावदूक
(सम्बाजः क्षत्रिये) कवि विमति कापिञ्जलादि याक् वाम-
रथ पिष्टभृत इन्द्रलाजी एजि यातकि दामोष्णीषि गण-
कारि कैथोरि कुट शलाका सर पुर एरका शुभ्र अभ्र
दर्भ केशिनी (रेणा रुन्दसि) शूर्प णाय श्यावनाय
श्यावरय श्यावपुत्र सत्यङ्गार वड्भीकार पथिकार मूठ
शकम्बु गङ्गु शाकम् शाकिन् शालीन कर्त्तृ कर्त्तृ इन
पिण्डी (यामरथसम्प कश्चादिवत् खरवर्जम्) कौरव्य
कुल बन्धे संहतौ च भा०पर०अक० सेट् । कोलति व्यको-
लीत् चकोल । कुलम् । वंशेणवाख्य प्रयोग इति यदन्
दुर्गादासः आकुलः सङ्कुल इत्यादिप्रयोगमपश्यन् परास्तः ।
आ+व्ययतायाम् चञ्चलतायाम् । व्यकोलति “किमे-
तदिच्चाकुलमीच्छितं जनैः” भावः “उदपतद्विषमाकुल
लोचनैः” भट्टिः ।

सम्+सङ्कीर्णतायाम् सङ्कुल सुङ्गम् भा०द्रो०प० । “अलि-
कुलसङ्कुलकुसुमनिराकुलेत्यादि” जयदेवः । “शङ्कुकुला-
कुलेन” भावः ।

कुल न० कुल-क, कुङ् शब्दे कर्मणि बा० लक्, कुं भूमिं
लाति ला-क, कौ भूगौ लीयते “अन्येभ्योऽपि” पा०ङ०
यथायथम् व्युत्पत्तिः । १जनपदे देशे । मध्यमहलद्वयेन
यावती भूमिः क्षप्रते तावत्यां भूमौ “दशौ कुलन्तु
भुञ्जीत” मनुः । “अष्टागवं अर्धहलं षड्गवं जीवि-
तार्थिनाम् । चतुर्गवं षट्स्थानां द्विगवं ब्रह्मधातिनाम्”
हारीतश्चरणात् “षड्गवं मध्यमं हलमिति तथाविध-

हलद्वयेन यावती भूमिः क्षप्रते तावद्भूमिः कुल-
मित्युच्यते कुल्ल० । १शोत्रे ४वंशे । ५सजातिगणेषु विप्र-
कुलम् पक्षिकुलम् । खगकुलाय कुलायनिर्वायिताम् भावः
तत्र सत्कुलधर्माश्च “आचारो विनयो विद्या प्रतिष्ठा-
तीर्थदर्शनम् । निष्ठा दृष्टिस्तपोदानं नवधा कुललक्षणम्” ।
अभियुक्तोक्ताः तस्य नाशकधर्माश्च कूर्मपु०१५अ०उक्ता यथा
“गोभिश्च घोटकैर्विप्र ! कृष्या राजोपसेवया । कुलान्य-
कुलतां यानि यानि हीनानि वृत्ततः । कुविवाहैः क्रिया
लोपैर्वेदानध्ययनेन च । कुलान्यकुलतां यानि ब्राह्मणा
तिक्रमेण वै । अन्धतात् पारदार्याच्च तथाऽभ्यस्य भक्ष-
णात् । अन्धौतधर्माचरणात् क्षिप्रं नशति वै कुलम् ।
अन्धोक्तियेषु वेदानां ह्रस्वेषु तथैव च । विहिताचार-
हीनेषु क्षिप्रं नशति वै कुलम्” ।

मनुना ६ कुलनासृष्टयोः कारणसङ्गां यथा
“शोचन्ति जामयो यत् विनश्यत्याशु तत् कुलम् । न
शोचन्ति तु यत्नैता वर्द्धते तद्धि सर्वदा । जामयो यानि
गेहानि शपन्त्यपतिपूजिताः । तानि कल्याणतानीय
विनश्यन्ति समन्ततः । तस्यादेताः सदा पूज्या भूषणा-
च्छादनाशनैः । भूतिकाभैर्नरैर्नित्यं सत्कारेषूतसर्वेषु च ।
सन्तुष्टो भार्यया भर्ता भर्ता भार्या तथैव च । यस्मि-
न्नेव कुले निव्यं कल्याणं तत् वै ध्रुवम् । यदि हि
स्त्री न रोचेत पुमांसं न प्रमोदयेत् । अप्रमोदात् पुनः
पुंसः प्रजन्तं न प्रवर्त्तते । स्त्रियान्तु रोचमानायां सर्वं
तद्रोचते कुलम् । तस्यान्वरोचमानायां सर्वमेव न
रोचते । कुविवाहैः क्रियालोपैर्वेदानध्ययनेन च ।
कुलान्यकुलतां यानि ब्राह्मणातिक्रमेण च । शिल्पेन
व्यवहारेण शूद्रापत्यैश्च केवलैः । गोभिरश्वैश्च यानैश्च
कृष्या राजोपसेवया । अयाज्ययाजनैश्चैव नास्तिवने
च कर्मणाम् । कुलान्याशु विनश्यन्ति यानि हीनानि
मन्त्रतः । मन्त्रतस्तु सृष्ट्यानि कुलान्यल्पधनानपि ।
कुलसङ्क्रान्तिं गच्छन्ति कर्मणि च महद् यशः” ।

कुलरक्षार्थंविवाह विषये त्याज्यकुलानि मनुनोक्तानि यथा
“महान्यपि सृष्ट्यानि गोऽजाविधनधान्यतः । स्त्रीसम्ब-
न्धे दशैतानि कुलानि परिवर्जयेत् । हीनं क्रयं निष्पु-
रुषं निष्कन्दोरोभयार्थसम् । क्षयाभयाव्यपस्कारिन्श्चित्ति
कुलकुलानि च” । ६२८हे ७देहे च द्युष्टे लि० सेदि० ।
“जीवप्रकृतितत्त्वञ्च दिक्कालाकाशमेव च । क्षित्यप्तेजो
वायवश्च कुलमित्यभिधीयते” तन्मोक्षेषु ६जीवादिषु १०कु-